

עמ"ת 48434/12/14 - גבי בן אהרון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 דצמבר 2014

עמ"ת 48434-12-14 בן אהרון נ' מדינת
ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

גבי בן אהרון

מדינת ישראל

העורר

נגד

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד אורן יצחק

ב"כ המשיבה עו"ד עדי יעקובוביץ

העורר בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט דרור קלייטמן) במסגרתה לא מצא להסיר כליל את הפיקוח על העורר, לבטל את תנאי מעצר הבית ולצמצמם למעצר בית לילי בלבד ו/או לשנות את כתובת מעצר הבית.

2. ב"כ העורר הדגיש את קולת ביצוע העבירות המיוחסות לעורר וכן את שינוי נקודת האיזון בעת שטרם התקבל תסקיר מעצר בעניינו. עוד טען ב"כ העורר כי מאחר ובית משפט קמא נתן אמון בעורר ואפשר לו להיות בלא פיקוח עד השעה 14:00, נפלה שגגה מעמו בעת שלא ביטל את הפיקוח האנושי או למצער האריכו על מנת שהעורר יוכל להמשיך ולפרנס את משפחתו. באשר לשינוי כתובת מעצר הבית, טען ב"כ העורר כי המקום החדש המוצע עולה בקנה אחד עם החלטת בית משפט לענייני משפחה שניתנה בהסכמת המתלוננת ועל פיה נאסר על העורר להתקרב כדי רדיו של 500 מטרים מהמתלוננת, וממילא לטענתו אין הבדל בין שהייה בעיר יבנה, לבין העתקת מקום מעצר הבית לקיבוץ חפץ חיים מבחינת המרחק הגאוגרפי מהעיר גדרה. עוד לדבריו בהקשר זה, העורר יפוקח על ידי המפקחים

עמוד 1

שאושרו, הגם שמדובר במקום מגוריה של בת זוגו אשר בית משפט קמא לא מצא אותה כמפקחת ראויה.

3. ב"כ המשיבה התנגדה לכל שינוי נוסף בתנאי השחרור טרם קבלת תסקיר מעצר בהדגישה את נסיבות ביצוע העבירות הלכאוריות, מספר העבירות, הנוסח הבוטה של האיומים ואף הוסיפה וצינה כי גם אם הכירה המשיבה בכך שנקודת האיזון השתנתה, לנוכח אי הגשת תסקיר המעצר במועדו, אין בכך כדי להטעות את הכף באופן מוחלט לעבר האינטרס הפרטי של המשיב, תוך זניחת האינטרס הציבורי.

4. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו 11 פרטי אישום שעניינם איומים שהשמיע כלפי המתלוננת, בפני בתם המשותפת, וזאת בעת שהיו בהליכים לסיום יחסיהם הזוגיים.

5. ביום 29.10.14 הוסכם בבית משפט קמא על קיומן של ראיות לכאורה, ובהחלטתו קבע בית המשפט כי המדובר באיומים קשים ובוטים ואולם מצא להורות על שחרורו של העורר, לחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא בפיקוח מתמיד וכן מצא להורות על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. באותו מעמד קבע בית משפט קמא כי אורית פסי, בת זוגו הנוכחית של העורר, אינה ראויה לשמש במלכת הפיקוח.

6. ביום 11.11.14, אישר בית משפט קמא את פיקוחן של 2 מפקחות נוספות, ואף הקל בתנאי השחרור באופן שאפשר לעורר שעות התאוררות בימים א'-ה' בין השעות 07:00-13:00, בליווי אחד מהערבים.

7. דיון נוסף בעניינו של העורר התקיים בבית משפט קמא ביום 27.11.14. עלה כי מזכירות בית המשפט לא הפנתה את עניינו של העורר לשירות המבחן, ועל כן לא התקבל תסקיר מעצר. בנסיבות אלה, אישר בית המשפט את הרחבת שעות ההתאוררות באופן שהעורר יוכל לצאת מביתו החל מהשעה 07:00 עד השעה 20:00 והכל בליווי מי מהפקחים כאשר ציין בנוסף בהחלטתו, שהמדובר למעשה ביציאה לעבודה בפיקוח שותפו לעסקים של העורר, וזאת על מנת לאפשר השלמת מחויבותו לביצוע פעולה חוזית מסחרית, שכתוצאה ממנה תהנה גם המתלוננת.

8. גם לדיון יום 18.12.14, לא התקבל תסקיר מעצר, שכן שירות המבחן ביקש דחייה. בהחלטתו קבע בית משפט קמא כי בנסיבות בהן לא הוגש עד כה תסקיר מעצר, ויש בכך משום פגיעה בזכויותיו של העורר, מאחר ותסקיר כאמור יכול היה לסייע בידי בית המשפט לבחון האם ניתן להקל בתנאי השחרור של המשיב. הינו סבור כי אכן נקודת האיזון השתנתה בעקבות נתון זה, ומנגד ציין כי לא בשלה העת להסרת כל תנאי הפיקוח. בית המשפט מצא לנכון להקל בתנאי השחרור ולהורות כי העורר יוכל לצאת בלא פיקוח בין השעות 07:00 עד 14:00, כששאר התנאים יעמדו על כנם.

9. כאמור לעיל סבר בית משפט קמא מלכתחילה, כי יש להורות על שחרורו של העורר בתנאים מגבילים ובפיקוח הדוק. וזאת עד לקבלת תסקיר מעצר אשר ישפוך אור על כלל הנתונים. העובדה המצערת כי לא התקבל תסקיר מעצר, והפגיעה בעורר נלקחה בחשבון בהחלטות בית משפט קמא מעת לעת, ובהקלה משמעותית בתנאי השחרור שהושתו עליו.

ואולם הגם שכפי שציין בית משפט קמא נקודת האיזון השתנתה בעקבות אי קבלת תסקיר המעצר, עדיין יש לתת את הדעת לכתב האישום התלוי ועומד כנגד הנאשם ולכלל המיוחס לו במספר בלתי מבוטל של הזדמנויות, השמעת איומים בוטים כלפי בת זוגתו בנפרד, באוזני בתם המשותפת. ובנסיבות מורכבות אלה יש טעם להמתין לקבלת תסקיר המעצר אשר ישפוך אור על כלל הנתונים, ולא כל שכן בשים לב, להקלות שניתנו לעורר עד כה.

10. באשר לבקשת ב"כ העורר, להעתקת מקום מעצר הבית, מצאתי כי גם עניין זה טוב שייבחן על ידי שירות המבחן במסגרת תסקיר המעצר שיתקבל, וזאת תוך מתן הדעת לכך כי המדובר במקום מגוריה של בת הזוג אשר היא כשלעצמה נמצאה על ידי בית משפט קמא כבלתי מתאימה לפיקוח, ובחינת כלל הפיקוח המוצע בהקשר זה.

11. לאור סך כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ה,
30/12/2014 במעמד הנוכחים.
דבורה עטר, שופטת